



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1530/2016
01.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) у вези члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Пека Обрадовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Прокупљу К бр.24/15 од 02.11.2016. године и Кв бр. 97/16 од 16.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 01. марта 2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Пека Обрадовића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Прокупљу К бр.24/15 од 02.11.2016. године и Кв бр. 97/16 од 16.11.2016. године, а предмет враћа Вишем суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Прокупљу К бр.24/15 од 02.11.2016. године, обавезани су окривљени да суду на име трошкова кривичног поступка у предмету К бр.24/15 плате, и то окривљени ББ износ од 1.247.085,78 динара, а окривљени АА износ од 215.335,87 динара, све у року од 15 дана по правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Кв бр. 97/16 од 16.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Пека Обрадовића, изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу К бр.24/15 од 02.11.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Пеко Обрадовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 262. ЗКП, чланом 264. ЗКП и чланом 265. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће окривљеног АА ослободити дужности плаћања трошкова

кривичног поступка, те усвојити као основане, поднете трошковнике од 21.10.2016. године и од 07.11.2016. године, те одредити да се окривљеном признају трошкови накнаде на име састава жалбе и на име састава захтева за заштиту законитости, или да донесе одлуку да трошкови кривичног поступка који се односе на кривична дела из члана 114. тачка 4) у вези члана 33. у вези са чланом 206. став 1. КЗ, из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ и из члана 333. став 3. КЗ падају на терет буџетских средстава суда, или да укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање Вишем суду у Прокупљу.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП достављен Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА истиче да је побијаним решењима учињена повреда одредаба члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 264. ЗКП и члана 265. ЗКП.

Побијаним првостепеним решењем, окривљени ББ и АА обавезани су да суду на име трошкова кривичног поступка у предмету К бр.24/15 плате, и то окривљени ББ износ од 1.247.085,78 динара, а окривљени АА износ од 215.335,87 динара.

У образложењу првостепеног решења, дајући разлоге за досуђени износ трошкова од 215.335,87 динара окривљеном АА, суд је навео да у трошкове кривичног поступка насталих у предмету К бр.24/15, поред трошкова заступања браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Момчила Вулетића у истражном поступку, у износу од 90.750,00 динара, спадају и трошкови психолошког вештачења урачунљивости обојице окривљених од стране судског вештака неуропсихијатра др Зорана Ћирића од 29.05.2013. године у износу од 20.500,00 динара (по 10.250,00 динара за сваког окривљеног), трошкови вештачења од стране Биолошког факултета Универзитета у Београду – Центра за хуманомолекуларну генетику биолошких трагова и њихово поређење са ДНК профилима окривљених од 13.11.2013. године у износу од 228.671,74 динара (односно у износу од по 114.335,87 динара за сваког окривљеног), трошкови вештачења исте институције од 28.04.2014. године у износу од 14.976,00 динара (по 7.488,00 динара за сваког окривљеног), трошкови доласка вештака др Душана Кецакевића поводом тих вештачења у укупном износу од 78.410,00 динара (по 39.205,00 динара за сваког окривљеног) као и трошкови доласка судског вештака др Радована Караџића на главни претрес у износу од 3.400,00 динара (по 1.700,00 динара за сваког окривљеног), а који трошкови су, према образложењу настали као последица предузимања радњи у току истражног и доказног поступка, а тicali су се обојице окривљених, односно њихове улоге у критичном догађају.

Овакав став прихваћен је као правилан и у другостепеном решењу, уз образложење да је првостепеним решењем правилно одлучено да окривљени АА сноси половину трошкова насталих услед вештачења, обзиром на његову улогу у критичном догађају.

Међутим, из списка предмета утврђује се да је захтев за спровођење истраге против окривљених ББ и АА поднет због постојања основане сумње да су као саизвршиоци учинили кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 4) у вези члана 33. у вези са чланом 206. став 1. КЗ, те да је након спроведене истраге окривљеном ББ оптужницом стављено на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) у вези члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, а окривљеном АА извршење кривичног дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ у стицају са кривичним делом помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. КЗ:

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К бр.24/15 од 04.12.2015. године, окривљени ББ оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) у вези члана 206. став 1. КЗ, док је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. КЗ. Истом пресудом, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП прописано је да, када суд окривљеног огласи кривим – изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана, прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за која је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да када се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци награде браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају да терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те да је окривљени АА пресудом Вишег суда у Прокупљу К бр.24/15 од 04.12.2015. године ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, те да је оглашен кривим само због извршења кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. КЗ, посебно ценићи чињеницу да се у конкретном случају трошкови овог окривљеног могу издвојити из укупних трошкова који су настали у току поступка, као и да су трошкови вештачења од стране Биолошког факултета Универзитета у Београду – Центра за хуману молекуларну генетику, које је за предмет имало прикупљање биолошких трагова и њихово поређење са ДНК профилима окривљених, везано за кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 4) у вези члана 206. став 1. КЗ, за које дело је само окривљени ББ оглашен кривим то је по оцени овога суда, Виши суд у Прокупљу био дужан да из укупних трошкова

издвоји трошкове који се односе на кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 4) у вези члана 206. став 1. КЗ, те да окривљеног АА обавезе да надокнади само трошкове кривичног поступка који се односе на кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. КЗ, због којег је оглашен кривим, и да одреди да трошкови који се односе на кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је ослобођен од оптужбе, падају на терет буџетских средстава.

Како је у побијаним решењима Виши суд у Прокупљу пропустио да издвоји наведене трошкове и окривљене је обавезао да, како је то наведено у побијаним решењима, „поделе трошкове“, то је на овакав начин учинио повреду одредбе члана 441. став 4. у вези члана 264. ЗКП и члана 265. ЗКП, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Стога је Врховни касациони суд, усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА као основан, укинуо побијана решења и предмет вратио Вишем суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Виши суд у Прокупљу имаће у виду примедбе наведене у овој пресуди, те ће поступити по истима и с тим у вези на правилан и законит начин донети одлуку о трошковима кривичног поступка у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић